

عنوان مقاله:

کارکرد اجتماعی غذای ایرانی در مراسم آیینی-مذهبی: قدرت، باور، ارزش

محل انتشار:

فصلنامه زبان شناسی اجتماعی، دوره 5، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مرضیه اطهاری نیک عزم - استادیار زبان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

غذا به عنوان یک شیوه ارتباطی میان افراد مختلف جامعه میتواند تجربهای فردی را به تجربه جمعی تبدیل کند. این مقاله قصد دارد کارکرد اجتماعی غذا در جامعه ایران را در چهارچوب نشانه-معناشناسی اجتماعی بررسی کند. پیکره مورد مطالعه غذای نذری میباشد که ارزشها و باورهای خاصی را برای هر فرد شیعه ایرانی تداعی میکند. علت انتخاب غذای نذری آن است که دارای ارزشهای متعالی است و نه تنها مانند غذاهای غیرآیینی پیونددهنده میان افراد اجتماع است، بلکه دارای وجاهتی مذهبی است و نقش از پیش تعیینشده ای را ایفا مینماید؛ تنها مسئله لذت بردن از غذا نیست، بلکه آرزوی رسیدن به چیزی، یا برآورده شدن حاجتی در آن مستتر میباشد. این مقاله نشان میدهد که اولاً غذای نذری ارزش مذهبی دارد، ثانیاً در ضمن برهمزدن لایههای قدرت خود موجب شکلگیری لایههای تازه‌ای از قدرت میگردد و لذت از طریق حواس را به شناخت پیوند میدهد و در نهایت، نظام بینانشانه‌ای به‌وجود می‌آورد.

کلمات کلیدی:

غذای نذری، نشانه شناسی اجتماعی، باور، ارزش، قدرت، بعد مذهبی، زبان شناسی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1822846>

